

Ion Barbu

"Umanizare"

Visit "[Umanizare](#)" on MotoLyrics.com

Castelul tău de ghiață l-am cunoscut când:

Sub tristețe-i arcade mult timp am răfăcit

De noi răfăștrănger dornic, dar nici o oglindire,

În stinsele cristale ce-ascunzi, nu mi-a vorbit.

Am părăsit în urmă grandoarea ta polară

Am mers, Ți-am mers spre caldul pământ de miazăzi,

Am sub un pilc de arbori stufoși, în fapt de seară,

Că rarea mea, surprinsă de umbră, se opri.

Sub acel pilc de arbori sălbateci, în amurg,

Mi-ai apărut - sub chipuri necunoscute mie,

Cum nu erai acolo, în frigurosul burg,

Tu, muzică a formei în zbor, Euritmie!

Sub înfloriții arbori, sub ochiul meu uimit,

Te-ai resorbit în sunet, în linie, culoare,

Te-ai revarsat în lucruri, cum în eternul mit

Se revarsă divinul în luturi pieritoare.

O, cum înțregul suflet, al meu, ar fi voit

Cu cercul undei tale prelungi să se dilate,

Să spintece văzduhul Ți - larg Ți înmii -

Să simtă că vibrează în lumi nenumărate...

Am-n acel fapt de seara, uitindu-ma spre Nord,

În ceasul când penumbra la orizont descrește

Iar seara înțrzie un somnolent acord,

Mi s-a părut că domul de ghiață se topește.

Visit [Ion Barbu](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.